

جای خالی والیبال ایران در المپیک پاریس

دو تیم آلمان و ژاپن بازی افتتاحیه والیبال المپیک پاریس را برگزار کردند. دیداری که ژاپن علیرغم شایستگی شکست تلخی را در مقابل حریف پذیرفت.

بازی خوب ژاپن، داغ دل ایرانی‌های دوستدار والیبال را تازه کرد. عاشقان والیبال در ایران، امروز جای خالی تیم ملی را در این رقابت‌ها به‌خوبی احساس کردند. مرور خاطرات والیبال ایران در المپیک‌های 2016 و 2020 این سؤال را مطرح می‌کند که والیبال ایران چرا بهترین موقعیت‌ها را از دست داده و با روزهای خوب و غرورانگیز فاصله گرفته است؟

در 2016 و در ریو، چه تیمی داشتیم، همان تیمی که ولاسکوی آرژانتینی آن را ساخته بود، تیمی که با رهبری لوزانو به مقام پنجم المپیک رسید. در آن سال‌ها همه رسانه‌های تخصصی دنیا، والیبال ایران را تحسین کردند و یا در المپیک 2020 توکیو تیم ایران به سرمربی‌گری آلکنوی روسی قدم به رقابت‌ها گذاشت. هرچند که در گروه خود پنجم شد ولی با غول‌های والیبال دنیا پنجه در پنجه انداختیم و در مقابل تیمی چون لهستان پیروز میدان بودیم.

حال بر سر والیبال ما چه آمد که خیلی زود با دوران پرافتخار خداحافظی کردیم و در سرایشی سقوط قرار گرفتیم. وقتی بعد از ۵۲ سال انتظار، جواز حضور در المپیک ریو را به دست آوردیم انتظار سقوط در 2024 کاری سخت و غیر قابل قبول بود. چه کسانی باید بنشینند و برای والیبال ایران نسخه شفابخشی بپیچند. استعداد‌های جوانان ایران باید بارور گردند و والیبال این کشور را به روزهای اوج خود برگردانند.

والیبال ایران آن پتانسیل و توانایی را دارد که دوباره به پا خیزد و در میادین بزرگ، سرود پیروزی سر بدهد و شادی و غرور را به جامعه به ارمغان آورد به شرطی که مسئولین ما واقعیت‌ها را بپذیرند و براساس حقایق برنامه‌ریزی کنند و آینده‌ای روشن برای این رشته ترسیم نمایند. ان‌شاءالله.